

2

M. S. 3.
Beskrifning öfwer
Swarta
Sinbårs-Bussars
nytta i Gushållningen,

Med Wederbörandes Samtycke,
Under
Theologiaz Doctorens Oeconomiæ PROFESSORENS samt
Ledamotens af KONGL. Svenska Wetternskaps Academien

Herr PEHR KALMS

Inseende,

För Lager-Krantzen utgifven och förfvarad
af

Öfbo Academiens Hfre Läro Sal den 20. Junii 1772 e. m.

Af

CARL MEURLING

Österbotninge.

Å 23 0

Tryckt hos JOHAN CHRISTOPHER FRENCKELL.

§. I.

Ga den Allsmäktige och Allvise Guden gaf verlden och
hwad däruti är, sin marelse, så skedde sådant ej af
en blott slump och Händelse, utan hade Han därvid
sina wisa och heliga affikter: den som nekar detta,
han betager det wissaste Wäendet en heder som hvar och en
förfärdig mennisse tillagd warder, hvilken aldrig företager sig
något utan skäl och orsaker. Guds hufrud åndamål med al-
tings skapelse gick i synnerhet ut på twåne ting: Han hade
dels sina Höga Egenskapers uppenbarande, dels och menniskio-
flägtets lyckalighet til drifffädrar, om jag så får tala. Skal
den sednare affikten winnas, så åligger det menniskjorna, såsom
de ådlaste af jordens inboggare, at förskaffa sig kundskap och
kännedom i de öfriga skapade tinget, i hvilken händelse jämför-
wäl Guds Hårliga Egenskaper warda uppenbare, det Han och
med skapelsen påsöftade. Stadnar man med uppmärksamhet vid
Örtrifket, at förtiga annat, så finnes, at åfven det är inrättat
efter ofwannämde affikter. Det hyser uti sig en otalig mycken-
het inwånare, som tävla med hwarandra i fågning, och tillika
på det tydligaste predika för os om et stort, obegripeligt, Al-
smäktigt, och Förståndigt Wäsendet. At förtiga de behaglig-
heter som finnas i plantornas rike, hvilka eck åro stora nog,
hafwa

hafwa de en nycta med sig som är mångfalt större. Så länge
menniskjan ej har sig denna bekant, kommer han aldrig til åt-
minutande af den, af Skaparen påsyftade, lycksaligheten. Och
saledes winnes ej fullkomligen någon af Guds affikter med skar-
pelsen. Utan någon motføjelse finner man då nödvändigheten
at förskaffa sig insikt uti Wetternkapen om örterna; om annors
den nycta skal os tillfalla, som de föra med sig. Alt bemödan-
de i denna delen bör ej falla os besvärligt, emedan et nega
fullgsbrände af denna skuldigheten, på mångfalt sätt fördubblar
vår lycksalighet. Swarta Winbårs Buskar med deras frukt
hafwa, som mycket annat, det ödet att vara för mer än män-
ga menniskor okända. Och oansedt dese buskar våra i nog
ansenlig myckenhet wildt hos os här i Finnland, är dock anta-
let af dem, som ej weta göra sig någon nycta af dessa bär,
wida vägnar övverstigande dem, som hafwa sig detta bekant.

Jag har dersöre trodt dehas nycta vara så ster, at den
förtjenar för Allmenheten omtalias. Hos mången mindre för-
ständig gör jag mig ej hopp om blidare omdömmen om detta
arbete, än de Disputationer ofta neg haft, som förut på mo-
ders målet blifvit utgifne: dock tror jag mig winna ursäkt hes-
en och hvor af dem som detta ringa arbete med mogit genom-
läsande behaga hedra, och hwilka ej så hafwa tilgång på de
böcker, hwaruti om dese buskar handlas.

§. 2.

Swarta Winbårs- eller Distron buskar fallas af Herr
Archiatern och Riddaren von Linne i sednare edition af
des Flora Svecica §. 207. *Ribes inerme*, floribus oblon-
gis racemis pilosis. Af Prof. Tillands uti des Catalogus
på de örter som finnas omkring Åbo, får den namn af *Ribes*
fylvestre buccis nigris. Finnarne falla deha; bär fornämlis-
gast

gäst Ludinmaria, men på somliga orter och vitsa mustica; i norra delen af Österbotn heter de Hiestanat.

Öfwanånde buskar växa wildt i Lappmarken, Tårned, Österbotn, Finland, Helsingland, Sverige, Switzerland, England, samt här och där i Norra America. Desutan planteras de til ymnighet i trädgårdar. Af försök har man funnit, at löfven åtas af Kor, Får, och Getter, samt understundom af Hästar, med Swin är ej försökt om de åta dem eller ej. Denna ört mistänkes väl af någre för någon gittig egenskap, men mångfallig erfarenhet har wist, at en sådan tancka är ogrundad. Bären och bladen hafva en synnerlig lukt, ej aldeles olik våaglöf luktten. Den planteres mångenstäds til häckar i kryddgårdar, hvilket måst göres för frugten skull, e medan den ej är särdelestjenlig til stängsel i thy den icke låter wät klippa sig. Bären af denna ört åtes råa, och hålls af åtskilliga Fornåma i stort värde, på somliga ställen åta bönderna dem sällan eller aldrig, utan lämna dem orörda. Bladet brukas både vid gurkors och svampars insyrlande.

§. 3.

Winbårs buskar propageras på mångfalt sätt, såsom 1:o genom fröens ufsäende. 2:o Genom affurua qvistars plantrande, 3:o Genom afsläggningar, eller at qvisten af en vårannde buska em vären, så snart jorden blir redig, nedböjes til marken, och med en tråkrot häftas vid den samma, samt bestäckes med god fet mull, dock at åndan af qvisten lämnas up i dagen, då den i jorden varande delen deraf innom et års förlopp slår ut rötter, hvilken qvist nästa året derefter kan få afskäras, at den nya roten blir qvar vid den åndan af qvisten, som man lämnat upp i dagen; dese planteras sedan ut på de ställen man wil hafva dem at stå. 4:o På det sättet at man

myter

uptager en buska, hvilken delas i flera delar, dock så at hvar del får rot med sig. Af de 3 första planterings sätt sås de båst bärande buskar; i det fjärde eller sidsta år samst af alla. Wil man hafta mycket och stora bär på dessa buskar, böra de hvarat tredje år få tillräckeligen god jord af väl brunnen Bostaps gödning omkring sina rötter: de böra dock ej planteras på mycket torra ställen.

För öftright, såsom dese Winbårs buskar åro ganska nära släckta med Stickel- eller Kruusbårs busken, så hämvises den Gunstige Låsaren til Sal. Mag. Eric Widenii Disput. om Stickel- eller Kruusbårs buskars ans och nutta utgifwoen här i Åbo 1757, där deras ans omständeligen utföres. Jag wil nu widare föreställa en och annan nutta af dessa svarta Winbårs buskar.

§. 4

Et förträffligt Mos tilredes af fornåmda bår; härmad tilgår på följande sätt. Sedan man förstaffat sig dese bär, rånsas de väl, läggas i en Malmgryta at koka i sin egen saft, utan tilsats af något annat vått; under kokningen frammas med en slef i assikt at väl funna präha fasten ur dem; sedan tages grytan af elden; båren tillika med fasten lägges i et rent linslåde, hvarigenom all fasten frammas ut i et annat rent läril, at endast skinneti af båren tillika med fröen blixta qvar i linslådet, detta fastas bort; men utprähade fasten användes så, at til hvarat qvarter fast tages et skålpond Säcker, hvilket sönderlagit lägges i fasten; denna hålls i en Malmgryta, och sättes på elden at koka så länge til des fasten börjar blixta så tjock som et Mos, då tages den af elden, slås i rena stens eller glasburckar, bindes väl öfwer, och förvaras. Wil man hafta detta mera välsmakligt så lägges något Eanel och Mustotblom.

skotsblommia i grytan, sedan båren blifvit ditslagde; då får saften lukt och smak af dessa krydder. Sedan sätten blifvit utkrammad, fastas det hocka så af båren som krydderna bort, at man måtte få et rent Mos. Andra stöta krydderna sönder, och legga dem i grytan, då sätten och såcket läggas dit samt låta dem förblisva i Moset.

§. 5.

Et annat sätt at göra svart Winbårs Mos: Båren som böra vara väl mogna, sönderkramas med en Träsked uti något stenkärtill, hwarefter at:sammans lägges i en hårduds posa, hvilken hänges öfver en stenskål, at sätten får sawlas deri; sedan måtes med en glasburck huru högt sätten stiger, då et rått pappers stycke sättes til mirke på burken; hwarefter sätten hålls ur, och slås så mycket risvitt såcker uti igen, som sätten varit, hvilken nu blandas med såcket at det sednare må något smälta; derpå slås det i en Malmgryta, hvilken sättes på en lågande eld, at få tre eller fyra starka upsiudningar; dock lyftas grytan mellan hvarje gång af elden, at kokningen litet stadnar, och at man må funna åttaga skummet med en sked af Silfver. Burken bör vara väl warm i hvilken det slås. Om det då är jámt med märket som sattes på burken, när sätten slögs i den samma, så dr det tillräckeligt kokadt; men stiger det öfver, så är det för litet, och då kan det slås tilbaka, at än få en stark upsiudning. Jämför Madem. Wargs hjälpsveda edit. 4. pag. 479.

§. 6.

Mjöd tilsredes af svarta winbår på följande sätt: Til en tanna honning tages fem fannor vatn; honungen kokas först för sig sief och skummes väl; när sedan den nämde quantiteten af vatn kokar rått starkt, hålls honungen däruti, då fiär dedelen bör afkoka; sedan slås det i ett rent smakande kärl at kalna; man lägger då fyra och et halft stop väl mogna och nyiligen afpläckade svarta winbår i et halsansfare, dijt laget,

då

då han blifvit wål fall, åfwen hålles; ankaret bör ligga i et kalt rum med löst sprund en fior ton dagar, men hvarannan dag omröras med en björkspade; sedemera sprundas ankaret wål och föres i en källare, der det bör ligga stilla i sex weckor, då det sedan kan astappas på bouteiller, hvilka forkas wål.
 Se Madem. Wargs Hjelpreda 4. edit. pag. 493. och 494

§. 7.

Af ofta nämnda bär präfas Wijn på flere sätt; jag vil endast anföra et eller annat: et ganska godt wijn göres sålunda. Til et halft ankare, hvori win förut warit, tages tyra och et halft stop wål mogna och rånsade bär; fem kankor watn kokes hvari lägges fem stålpund sacker: watnet kokas tils fiärdedelen är inkokad, under kokningen skummes det wål; sedan slås det i en ren såf eller annat kärill som ej har någon osmak, i hvilken det sedan står öfver natten at swalna: föliande dagen slås detta watn på bären, hvilka dro lagda i förenämde ankare; sprundet sättes löst på det samma; fior ton dagar bör det få gåsa håri, hvar dag omröras det en gång wål med en björkspade. Om ankaret efter fior ton dagar ej är fullt, fylls det med kokadt, dock sedan kallnat watn; hvarpå det sprundas och hartsas wål. Eft'r 6 weckor kan det tappas af på bouteiller. Tapphålet på ankaret sättes något högt up, at ej bären vid astappandet måga göra någon olägenhet.

Et annat sätt at göra win af dese bär: de somlade wål mögna bären sonderpräfas; til tre pund deraf tages 9 stop källwatn, som inkokat til tredjedelen, slås sommarliumt på de kråsfade bären, och ställes i en sät et dygn uti et kalt rum, något täkt. Derpå tages bären up ur saften, frammas wål, stötes ån en gång, då saften åter utframmas, och slås til den förra. Detta silas alt genom en hopsvdd vase af Boij eller annat glest olle, at det grofska grumlet går ifrån. Til hvarje kanna af denna saft lägges et stålpund vudersäcker eller groft topssäcker; slås så på et ankare så snart säckret är wål smält; sprun-

sprundas och hartsas ganska väl, och lägges i kållaren. Ankaret får ej fyllas närmare, än til et knapt qvarter ifrån sprundet; då i et mindre kårell fyllnings win af samma slag åfiven väl täpt, spares, hvilket efter nionton dagars förlopp fylles på det stora kårellet, och täppes väl som tilsförene. Under gåsningen måste man dageligen heit noga se efter, at ej minsta öppning spörjes på hartsningen, på det winet ej måtte taga syra til sig. Rena och starka vinkårel nyttjas hälst hårtill. Ju sednare det astappas, desto bättre blir winet. Efter tre månader kan man utan skada lågga det i bouteiller, hvilka strax böra väl fokas och hartsas. Detta win gifver föga de välsmakande utländska winer efter uti smak och godhet sedan det fått ligga et år. Detta har åfwen nog styrka att sätta blodet i gärsning, ja det må med skål räknas för et af de hälsosamaste winer. På stort kårel kan det årligen fyllas til, så mycket man afdruckit, allenast det förut blifvit astappat och stift ifrån första gjästen. Se Herr Baron Brauners inländska winer, pag. 3 och 4.

§. 8.

Af deha swarta Winbär tillages ock et godt watn fallat swart Winbärs watn. Lägg syra och en half kanna vålrånsade bär i et rentsmakande halftankare, foka godt kåll- eller brunswatn, hvilket skummes väl, när detta är Sommarljumt, slås deraf så mycket på båren, at ankaret blifver så när fullt; då bör det ligga i et rum tvåne dygn med löst sprund, samt omröres en gång om dagen med en Björkspada. Sedermera slås et qvarter franskt bränwin däruti, då ankaret bör blifwa fullt, det täppes väl och böres i kållaren, där det blifver liggande ungefärligen ser weckor innan det astappas. Se Madem. Wargs hjälpreda 4:de edit. pag. 494.

Et annat sätt at tilreda Winbärs watn: de mogna bären rånsas väl och läggas i et ankare, sedan tager man godt kåll- eller brunswatn, hvilket fokas så länge, at allenast hälsten lämnar

tämnar qvar efters kökningen, detta bör få blifwa fällt, sedan
såc man så mycket deraf på båren, at det blifiver ena hälsten
bir och andra hälsten watn uti kärillet. Detta röres om flera
gängor; kärillet sprundas igen, och lämnas at stå i tre weckor,
efter hvilkas förlöpp man kan dricka deraf: wil man sätta litet
säcker uti blir detta en så mycket mer behaglig och smaklig dryck
jemförr Madame Egerins kökboē pag. 317. Dese watn är
en skön dryck uti Febrar. Somliga, at göra detta watn me-
ra wälsmakligit, lägga deri hvarjehanda froddat, men för dem
som harva frägt bröst, ärō gemenligen de watn bäst, som al-
deles utan frödder tilredas på föregående sätt.

§. 9.

Af Winbärs bladen fås et Thée det bästa man wil öns-
ka sig. Bladen samlas uti Junii eller Julii Månadet, tor-
fas i skugga, förvaras och nyttjes när man så behagar. Det
Utländska Théet är nu et af det nödvändiga wi bbra hafiva,
men om et osta bruk af denna dryck är hälsofamt det lämnas
jag derhän: skulle ej den enskilda kroppen taga skada deraf, så
skadas likväl hela Rikskroppen genom en nog stor summa
penningar som til utlänningen årligen utgå, emedan en förvänd
wana gör at wi sätta det Utländska Théet framför det wi funs-
de hafiva af inländska örter.

Hos hvar och en, som wet huru Utlänningen tilreder sit
Thée, borde med rätta upkomma en den största affly för detta
ta fram; och twärtom borde en sådan förstappa sig denna dryc-
ken af de örter, vä hvilka wi hafiva öfverflöd inom Rikets gränsor.
I bland dessa får jag räckna Svarta Winbärs bladen, to af
dem fås et bröstet samt niurarna renande och löttande Thée.
Se Herr Assessor Haartmans Läk. boē 2 edit. pag. 349.
Och brukas detta Thée med säcker och mjölk hela året, i syn-
nerhet höst, winter och vår emot gickt med stor nytta. Jem-
förr Herr Assess. Darelii Socken Apothek pag. 107.

Bladen af Winbärs bussar färga bränwin, at man til
fårgen

sårgen ej kan stilia det från Franskt bränvin. *Linn. flor. suec.*
2 edit. §. 207.

Lägger man et par gröna groisar af denna buska uti en bouteille Franskt vin, får detta måst samma smak som Mos-sel vin. Se Herr Arch. och Ridd. von Linnæus *Skånska Resa* pag. 387.

Med bärren färgas högrödt sålunda: Tag svarta Wins-bår, stöt dem sönder, präha ut saften, fila dem genom et nids-de. Duget, som skal färgas, alunbetes, torckes, och doppas i förenämde saft. Se *Linders Svo. Färg.* pag. 45.

Bi besöka ganska begärlijen denna buskens blommor under deß blomstertid; dersöre är rå de orter, där Bi hålls, en myckenhet af deßa buskar: es skönt förråds hus för deßa nyttiga Inseckter.

Mid Bostaps pest och andra svåra bostaps sündomar är fortroffeligt, at taga svarta Winsbårs blad och stjälkar, koka dem i all den dryck, som skal gifwas bostapen, och i den, hvare de skola intaga de botemedel man brukar emot srukan. Mången har nästan endast hämtat råddat sin bostap. Gemfört me-za derom Sauvages anmärkningar öfwer Bostaps siulan uti Vivaraïs pag. 30. 31. 32. och Herr Ast. Haartmans berät-telse uti *Wettensk. Acad. Handl.* 1758. pag. 54. 56. 59.

Om denna buskens och deß bårs märfalliga nyta i Me-dicine tillåter min kringfukna tid mig ej at något orda; jag lämnar samma gäromål dersöre til andro. Imedlertid wil jag trisa den som har lust, at något 'e deraf, til Herr Assess. Haartmans Läkare bcf andra edit. pag. 24. 48. 56. 57. 70. 122. 145. 146. 147. 185. 187. 195. 196. 197. 200. 201. 233. 255. 268. 287. 302. 323. 329. 351. 352. 360. 366. 370. 375. Herr Archiat. och Ridd *Rosen von Rosenst.* ons Barnasjukdomar 3 edit. pag. 241. edh Herr Assell. Darelit Söhn. Apotbok pag. 107.